

[Socialministeren]

Det ville man stadig væk skulle efter det forslag, der er fremsat her, men efter det skal man herudover fra socialforvaltningens side følge de enkelte samlivsforholds varighed med henblik på at få konstateret, om ét års fristen overskrides. Det vil sige, at man ikke bare skal vurdere selve forholdet, men man skal løbende vurdere, om det nu har været i ét år.

Man må så stille det spørgsmål om ét års fristen: skal det være en sammenhængende periode? Hvad hvis samlivet ophæves efter 11 måneder for derefter at blive genoptaget, efter at der er gået 12 måneder? Hvad hvis det er ophævet i en måned i løbet af de pågældende 12 måneder?

Derudover tror jeg faktisk, at man i stedet for det, der er intentionen i forslaget, nemlig at gøre det nemmere at etablere samlivsforhold, vil gøre det sværere i hvert tilfælde at etablere varige samlivsforhold, altså forhold, der varer ud over denne ét års periode. Det ville vel være meget naturligt, om der den 364. dag ville indgå nogle økonomiske betragtninger, når man skulle overveje, om samlivsforholdet skulle fortsætte.

Jeg vil ærlig talt sige, at jeg alene på grund af disse synspunkter om det kontrolmæssige vil afvise socialdemokratiets forslag.

Merete Aarup (KF):

Da mit partis ordfører i denne sag, fru Karen Højte Jensen, ikke kan være til stede i salen, skal jeg sige følgende:

Med det foreliggende forslag ønsker socialdemokratiet, at enlige skal kunne være etableret i et samliv i op til ét år, inden husstandsindkomsten skal anvendes som beregningsgrundlag ved tildeling af en række ydelser. Det er for socialdemokratiet øjensynlig mere økonomisk attraktivt at være enlig forsørger fremfor at leve i et forhold med to indkomster.

Forslaget vil medføre større kontrol: kontrolregistrering ved indgåelse af et samliv og en ny kontrol i forbindelse med årsdagen for denne. Er ét år i øvrigt ét år i sammenhæng, eller kan der holdes pause? Det må vel være en logisk følge af forslaget, at ved et samlivs ophør gælder husstandsindkomsten ved beregningen det følgende år.

Det er efter vores opfattelse ikke reelt, at enlige forsørgere ved den foreslåede ændring

skulle få lettere ved at etablere sig i et nyt samlivsforhold – tværtimod. Forslaget vil snarere fremme begrebet samlivstænkning, og derfor afviser vi det.

Knud Andersen (V):

En række sociale ydelser er afhængige af husstandsindkomsten, og derfor vil der ofte ske ændringer i enlige forsørgeres økonomiske situation ved etablering af et nyt samlivsforhold. Lovforslag nr. L 61 vil udsætte det tidspunkt, da den ændrede familiestatus får konsekvenser for så vidt angår børnetilskud. Da det forhåbentlig ikke er et økonomisk spørgsmål alene, der er afgørende for, om mennesker ønsker at bo sammen, tiltror vi ikke disse ændringer stor betydning ved den enkeltes afgørelse af, om man skal etablere et nyt fællesskab.

Derimod kan det være vanskeligt at se, hvordan dyneløfteriet vil udvikle sig i løbet af det år, der skal gå, inden samlivsforholdet kan opfattes som blivende. Man kan frygte, at den enkelte, efter at være flyttet i et nyt fællesskab, vil opleve stigende kontrolforanstaltninger, og bl.a. på denne baggrund vil venstre ikke anbefale forslaget.

Carsten Andersen (SF):

Det foreliggende forslag går ud på at gøre det lettere for enlige forsørgere at etablere et samlivsforhold. De økonomiske konsekvenser er jo på nogle områder ganske alvorlige, og det er en del af baggrunden for socialdemokratiets forslag. Årsagen til, at enlige forsørgere skulle have et ønske om at rykke tættere sammen, siges der ikke noget om i argumentationen for forslaget, men den er jo den samlede borgerlige politik, som i særdeleshed rammer de enlige forsørgere. Forslaget er udtryk for en proletarisering af krisen: ryk lidt tættere sammen! Etabler dig med en samlever! Men forslaget løser jo ikke problemerne for dem, der berøres af forslaget, det letter kun trykket en lille smule.

SF er imod bestemmelser, der direkte eller indirekte lægger forsørgerbyrden på personer, der ikke har forsørgerpligt over for hinanden. Det er udgangspunktet for vor stillingtagen til dette forslag.

Forslaget om ændring af lov om børnetilskud er jo kun et lille skridt i den rigtige retning. Vi kan erklære os enige med forslags-